

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів
дисертації Юрія Миколайовича ВІТЯКА

«Семантико-прагматична адаптація твору в параперекладі», що

подана на здобуття

ступеня доктора філософії з галузі знань 03 Гуманітарні науки

спеціальності 035 Філологія (за спеціалізаціями)

1. Актуальність теми та її зв'язок з планами наукових робіт установи.

Сучасні перекладознавчі праці, присвячені літературному перекладу, значною мірою зосереджені на вивченні лексико-граматичних трансформацій, збереженні образності, соціокультурних особливостей, не надаючи належної оцінки довколатекстовому простору, у якому формується видання. Взаємодія паратексту і тексту відіграє важливу роль в рецепції перекладного твору. Окрему цікавість становить дослідження передумов появи певної паратекстової форми або її вилучення, що позначається на інтерпретаційних можливостях читачів. Заразом поза увагою залишається і вивчення мережі діячів, які визначають параметри представлення тексту в цільовому середовищі. У зв'язку з цим виняткової значущості набуває дослідження параперекладацької концепції, у фокусі якої перебуває велика кількість паратекстових явищ та механізмів їхньої реалізації, які лише частково відображені в українських наукових розвідках.

Окреслені проблеми актуалізують потребу в осмисленні методології параперекладу, яку позиціонуємо як трансдисциплінарну парадигму, націлену на розгляд видавничих рішень, формант паратекстового поля, ідеологічних та соціокультурних механізмів адаптації твору, виконавців, причетних до представлення твору в новому середовищі і його рецепції. Роль агентів параперекладу чітко окреслено і продемонстровано єдність процесів, що впливають на формування видання в ідейно-естетичну одиницю. Урахування цілісного підходу є перспективним інструментом для сучасних перекладознавчих досліджень, що демаргіналізує паратекст і трактує його як іманентний компонент перекладацької практики, у якій акцентовано важливість поглиблення знань про внесок перекладача у перекладне видання та важелі впливу, які змінюють інтерпретативне поле. Наведені в роботі приклади показують процес ухвалення рішень, які зазвичай розглядаються як перекладознавчі, але можуть бути продиктовані іншими агентами параперекладу і вмотивовані комерційною логікою, поліграфічними можливостями, політикою видавництва чи редакторською практикою.

Дисертацію виконано відповідно до плану науково-дослідних робіт Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка у межах дослідницьких тем кафедри теорії і практики перекладу «Семантичні, комунікативно-прагматичні і лінгвокультурні аспекти перекладу» (державний реєстраційний номер 0120U102349), а також «Теоретичні та прикладні аспекти перекладу в міжмовній і культурній взаємодії» (державний реєстраційний номер 0126U000925). Тему затверджено на засіданні Вченої ради Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка 23 грудня 2025 року, протокол №8.

2. Особиста участь автора в отриманні конкретних наукових результатів, викладених в дисертації.

Дисертаційне дослідження Ю. М. Вітяка є самостійною науковою працею, у якій окреслено дефінітивне поле поняття «паратекст», наведено різні підходи до його трактування, висвітлено теоретичні і методичні основи вивчення паратекстових форм у перекладознавстві, визначено функції складників доволатекстового простору та представлено широке поле параперекладацьких явищ. Усі результати, винесені на захист, отримані здобувачем особисто.

Робота чітко структурована і складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (233 позицій, серед них 142 іноземною) та 5 додатків (що охоплюють 46 сторінок). Загальний обсяг дисертаційної роботи становить 288 сторінки. На 203 сторінках викладено основний текст дисертації, який проілюстровано 37 рисунками. У додатках міститься 35 рисунків.

У першому розділі розкрито генезу поняття «паратекст» в текстознавчих студіях та перекладознавчій площині. Виняткову увагу приділено аналізу частини «пара», що набула різнорідних трактувань. Наголошено на різниці між перітекстом (оточення тексту всередині чи ззовні видання) та епітекстом (інформаційне поле поза фізичними межами книжки). Окреслено термінологічне поле суміжних понять. Замість усталених варіантів «невидимі форми» (яким послуговується К. Джексон), чи «перекладацькі периферії» (яким оперують П. Ореро, С.Ровіра-Естева, А. Хіль-Бардахі), з огляду на дискредитативний характер наведених номенклатурних одиниць, обґрунтовано доцільність вживання терміносполуки «паратекстові форми» в українському академічному дискурсі. Визначено просторові, часові, змістові, прагматичні та функційні виразники статусу паратекстового повідомлення, розглянуто градаційну трикомпонентну типологію паратексту, окреслено демаркаційну лінію між епітекстом і перітекстом. Виявлено суголосність із систематизованими мікрофункціями паратексту за У. Ковалою. Зазначено ключові функції перітексту вслід за М. Гросс і Д. Лейтемом. Простежено витoki параперекладу, охарактеризовано його методологічні рівні. На основі наявних підходів до параперекладу сформульовано власне визначення цього поняття з опорою на книговидавничу сферу.

Дисертацію виконано відповідно до плану науково-дослідних робіт Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка у межах дослідницьких тем кафедри теорії і практики перекладу «Семантичні, комунікативно-прагматичні і лінгвокультурні аспекти перекладу» (державний реєстраційний номер 0120U102349), а також «Теоретичні та прикладні аспекти перекладу в міжмовній і культурній взаємодії» (державний реєстраційний номер 0126U000925). Тему затверджено на засіданні Вченої ради Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка 23 грудня 2025 року, протокол №8.

2. Особиста участь автора в отриманні конкретних наукових результатів, викладених в дисертації.

Дисертаційне дослідження Ю. М. Вітяка є самостійною науковою працею, у якій окреслено дефінітивне поле поняття «паратекст», наведено різні підходи до його трактування, висвітлено теоретичні і методичні основи вивчення паратекстових форм у перекладознавстві, визначено функції складників довколорекстового простору та представлено широке поле парперекладацьких явищ. Усі результати, винесені на захист, отримані здобувачем особисто.

Робота чітко структурована і складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (233 позицій, серед них 142 іноземною) та 5 додатків (що охоплюють 46 сторінок). Загальний обсяг дисертаційної роботи становить 288 сторінки. На 203 сторінках викладено основний текст дисертації, який проілюстровано 37 рисунками. У додатках міститься 35 рисунків.

У першому розділі розкрито генезу поняття «паратекст» в текстознавчих студіях та перекладознавчій площині. Виняткову увагу приділено аналізу частини «пара», що набула різномірних трактувань. Наголошено на різниці між перітекстом (оточення тексту всередині чи ззовні видання) та епітекстом (інформаційне поле поза фізичними межами книжки). Окреслено термінологічне поле суміжних понять. Замість усталених варіантів «невидимі форми» (яким послуговується К. Джексон), чи «перекладацькі периферії» (яким оперують П. Ореро, С.Ровіра-Естева, А. Хіль-Бардахі), з огляду на дискредитативний характер наведених номенклатурних одиниць, обґрунтовано доцільність вживання терміносполуки «паратекстові форми» в українському академічному дискурсі. Визначено просторові, часові, змістові, прагматичні та функційні виразники статусу паратекстового повідомлення, розглянуто градаційну трикомпонентну типологію паратексту, окреслено демаркаційну лінію між епітекстом і перітекстом. Виявлено суголосність із систематизованими мікрофункціями паратексту за У. Ковалою. Зазначено ключові функції перітексту вслід за М. Гросс і Д. Лейтемом. Простежено витoki парперекладу, охарактеризовано його методологічні рівні. На основі наявних підходів до парперекладу сформульовано власне визначення цього поняття з опорою на книговидавничу сферу.

У другому розділі досліджено практичні механізми параперекладацького аналізу на матеріалі конкретних видань і перекладів. Узагальнено знання про учасників параперекладцького процесу. Вивчено механізми взаємодії між агентами параперекладу і їхній вплив на формування остаточного паратекстового поля видання. Проаналізовано складні явища перенесення твору в цільову культуру, зокрема спунеризм. У дослідженні визначено способи утворення спунеризму, до яких належить серед яких 1) мутуальна транспозиція; 2) комбінована транспозиція; 3) селективна маніпуляція; 4) Блендингова маніпуляція. Акцент зроблено на роботі з артлангом та практиці перенесення глосарію у перекладне видання. Встановлено функції рунічних написів та підкреслено пріоритетність збереженні їхньої автентичності. Розглянуто функції коментаря як інтерпретативного інструменту в мемуаристиці В. Шпільмана та феномен псевдоперекладу, який простежено завдяки епітекстовим виразникам. Важливу роль відведено ролі експерта-консультанта, що розглянуто на перекладі «Піаніста» В. Шпільмана, зокрема параперекладацького внеску історикині Олесі Ісаюк, якою через систему приміток спростовано етнічні стереотипи автора та виправлено фактичні неточності щодо ролі українців у Другій світовій війні. Зауважено, що без таких інтервенцій сприйняття твору могло бути викривленим.

У третьому розділі досліджено семантико-прагматичний потенціал паратекстових форм у перекладених виданнях на матеріалі зіставного аналізу оригіналів і перекладів. Розглянуто гетерогенну природу манжета як елемента, що поєднує ознаки перітексту та епітексту, і його роль у культурній адаптації видання. Підкреслено інтермедійний та інтерактивний потенціал окремих манжетів. Проаналізовано функції промов та інтерв'ю як засобу створення ілюзії авторської присутності в цільовій культурі, у якій реципієнт частіше стикається з прийомом делегованого мовлення. Наголошено на ролі testimoniaлу як особливому виду відгуку про твір в утвердженні автора і твору. Легітимізаційну важливість простежено і на прикладі листів-звернень до конкретної читацької аудиторії та можуть слугувати невіддільною частиною видання, або бути поліграфічним доповненням. порушено питання контамінації паратексту через алогенні промоційні матеріали. Комплексний парааналіз зібрання «Сильмариліон» Дж. Р. Р. Толкіна продемонстрував механізми паратекстових модифікацій та їхній вплив на інтерпретаційну рамку перекладеного видання. На основі охарактеризованих паратекстових форм, схематично відображено їхню взаємодію у структурі видання, що зводиться до таких відношень:

1) перітекст 1 – перітекст 2 (для прикладу, передмова – додатки); 2) перітекст 1 – текст (лист як передмова – текст); 3) текст – перітекст (наприклад, примітки); 4) перітекст 1 – текст – перітекст 2.

Наукові положення, викладені в дисертації, спираються на відповідні джерела і використані з метою обґрунтування наукових концепцій здобувача.

3. Ступінь обґрунтованості і достовірності наукових положень і рекомендацій.

Теоретичні положення дисертації спираються на широку джерельну базу, що становить 233 позиції, з яких 142 іноземними мовами. Юрій Миколайович Вітяк демонструє високу наукову культуру: він ґрунтовно аналізує ключові концепції перекладознавства та літературознавства, зокрема опираючись на праці Ж. Женетта, Ю. Крістевої, К. Норд та дослідників групи «Т&Р» Університету Віго. На основі розглянутих ідей сформульовано власне визначення «параперекладу». Автор доводить важливість послуговування терміносполукою «паратекстові форми» для окреслення доволатекстового оточення, а не словосполученнями «перекладацькі периферії» чи «невидимі форми», що підсилюють статус паратексту як другорядного та маргінального явища. Також запропоновано вживання терміні «тестимоніал» (на позначення схвальних відгуків) і «прев'ю» (на позначення уривка майбутньої книжки, що вміщений в інше видання). Дослідження охоплює широкий спектр, що включає співпрацю редактора, перекладача та інших агентів параперекладу. Чільне місце відведено явищам, що відзначаються меншою частотністю, зокрема рунічним написам, артлангу, спунеризму, промовам та інтерв'ю як елементам видання. Достовірність результатів підтверджується застосуванням широкого діапазону методів, зумовлених специфікою предмета й об'єкта вивчення.

4. **Наукова новизна** отриманих результатів дослідження полягає в тому, що вперше концепцію параперекладу цілісно застосовано до українських перекладацьких та видавничих практик; вмотивовано необхідність студіювання емпіричного аспекту параперекладу як послідовності багатоетапних операцій, відображених на соціологічному рівні; досліджено мережу параперекладачів з погляду їхньої активності, взаємодії та комунікації, націленої на формування остаточного варіанта представлення перекладного твору; уточнено поняття «паратекстового зсуву», «вилучення», «додавання» та «адаптації»; охарактеризовано специфіку спунеризму та класифіковано його типові транспозиційні форманти; окреслено методика відтворення артлангів та рунічних написів в контексті організації перітекстового простору; зафіксовано паратексти, що вирізняються меншою екзистенційною частотністю та перехідною природою; розглянуто промоційні матеріали з позицій підсилення дискурсу про інший переклад; здійснено цілісний парааналіз зібрання творів з урахуванням екстернальних та інтернальних перітекстових репрезентацій.

5. **Теоретичне значення** роботи зумовлено визначенням місткого поняття «параперекладу» в галузі перекладної літератури та окресленням мережі параперекладачів, їхньої ролі в цільовій адаптації твору, що поглиблює знання про переклад як розгалужену структуру, яка виходить за межі лінгвокультурних підходів і включає множинні інтеракції, не обмежені діадою «перекладач-оригінал». У ході аналізу цитатних відгуків запропоновано вживання терміна «тестимоніал» для позначення прагматичної паратекстової форми, що

легітимізує автора і видання. Для опису уривків із твору, поданих у промоційному блоці, застосовано термін «прев'ю», що сприяє розширенню термінологічного апарату поліграфії та перекладознавства з ракурсу паратекстовості. Поглиблено уявлення про спунеризм та способи його творення.

6. Практичне значення.

Запропоновані теоретичні матеріали можуть бути використані для глибшого розуміння явища параперекладу, взаємодії між видавництвами та перекладачами, а також функціонування параперекладацької екосистеми.

Результати наукової роботи можуть бути використані для підготовки монографій, підручників та посібників перекладознавчого профілю. Висвітлені положення мають дидактичний потенціал стати компонентами курсів «Вступ до перекладознавства», «Теорія перекладу», «Переклад художньої прози» та ін.

7. Відповідність дисертації встановленим вимогам та дані про відсутність текстових запозичень та порушень академічної доброчесності.

Дисертація Вітяка Ю. М. відповідає усім вимогам, які визначені до такого типу наукових досліджень. Під час рецензування не було виявлено порушень академічної доброчесності (академічного плагіату, самоплагіату, фабрикації й фальсифікації), а також не було встановлено текстових запозичень. Відповідно до проведеного аналізу оригінальність тексту в системі Strike Plagiarism.com становить 93,86 %, з яких 0,6 % становить коефіцієнт подібності з власними напрацюваннями. На цій підставі дисертаційну роботу визнаємо самостійно виконаним науковим дослідженням, а усі ідеї та наукові положення, які викладені автором отримані ним особисто.

8. Повнота викладення матеріалів дисертації та особистий внесок здобувача до всіх наукових публікацій, які опубліковані співавторами та зараховані за темою дисертації.

Основні результати дослідження викладено в 14 публікаціях, зокрема 6 одноосібних статтях у фахових виданнях категорії «Б» та 1 у співавторстві; 7 публікаціях у збірниках матеріалів і тез всеукраїнських та міжнародних наукових та науково-практичних конференціях.

Публікації належним чином висвітлюють основні положення, поданої до захисту дисертаційної роботи. Авторський доробок засвідчує повноту викладу отриманих результатів дисертації у відкритому друці, а також переконливо доводить наукову компетентність здобувача у досліджуваній проблематиці. Кількість, обсяг та зміст друкованих праць повністю відповідають вимогам щодо публікацій основного змісту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Праці, в яких опубліковано основні наукові результати дисертації:

- Вітяк, Ю. М. (2023b). Примітки як вид паратекстуальних інтервенцій. *Лінгвістичні дослідження*, 226–235. <https://doi.org/10.34142/23127546.2023.58.16>
- Вітяк, Ю. М. (2024a). Оними у перітекстуальному просторі перекладу. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*, (207), 36–41. <https://doi.org/10.32782/2522-4077-2023-207-5>
- Вітяк, Ю. М. (2024b). Текстово-перітекстуальні кореляції у структурі перекладеного видання. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського: Лінгвістичні науки*, (38), 78–92. <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2024-38.7>
- Вітяк, Ю. М. (2025a). Цитата як об'єкт паратекстових змін у графічному і неграфічному виданнях. *Studia Methodologica*, (60), 26–38. <https://doi.org/10.32782/2307-1222.2025-60-3>
- Вітяк, Ю. М. (2025b). Взаємодія тексту і паратексту у перекладі. *Studia Methodologica*, (59), 26–37. <https://doi.org/10.32782/2307-1222.2025-59-3>
- Vitiak, Yu. M., & Tsepeniuk, T. O. (2025d). Paratextual shifts in translations of George Orwell's "Animal Farm". *Вісник науки та освіти. Серія: Філологія*, 12(42), 180–191. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-12\(42\)-180-191](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-12(42)-180-191)
- Вітяк, Ю. М. (2026). Глосарій як інтерпретатор артленгу в перекладі. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Філологічні науки*, (26), 59–66. <https://doi.org/10.32782/2412-933X/2026-XXVI-7>
- Тези конференцій, які засвідчують апробацію дослідження*
- Вітяк, Ю. М. (2022). Перекладацький коментар як прийом відтворення онімів у художніх творах. У *Українська філологія в контексті розвитку європейської наукової думки* (с. 47–52). Тернопіль: ТНПУ ім. В. Гнатюка.
- Вітяк, Ю. М. (2023a). Паратекст як маніфестація перекладацької видимості. У *Актуальні проблеми мовознавства та лінгвометодики в умовах війни в Україні* (с. 79–83). Житомир: Поліський національний університет. <http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/30351/1/Vitiak.pdf>
- Вітяк, Ю. М. (2023d). Епітекстуальний ореол перекладу. У *Франкофонія в умовах глобалізації і полікультурності світу* (с. 120–121). Тернопіль: ТНПУ ім. В. Гнатюка. <http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/28986/3/Vitiak.pdf>
- Вітяк, Ю. М. (2023e). Інформація про перекладача як модусний паратекст. У *Світ наукових досліджень* (Вип. 24, с. 244–245). Тернопіль: ФОП Шпак В. Б. <https://www.economy-confer.com.ua/full-article/5075/>

Вітяк, Ю. М. (2023f). Суперобкладинка як особливий простір для паратексту. У *Глухівські читання – 2023* (с. 147–149). Глухів: Глухівський національний педагогічний університет імені О. Довженка. http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/31396/1/Vityk_Gluxiv.pdf

Праці, які додатково відображають наукові результати дисертації:

Вітяк, Ю. М. (2023с). Статус «діафана» як питання цінності автора і перекладача. У *Ціннісні орієнтири в сучасному світі* (с. 81–83). Тернопіль: ФОП Осадца Ю. В.

http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/30061/1/24_Vitjak.pdf

Вітяк, Ю. М. (2025с). Присвята як елемент інституційного фреймінгу повісті «Сніданок у Тіффані» Трумена Капота. У *The most difficult problems of youth and ways to solve them* (pp. 190–192). Krakow. <http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/35188/1/Vitiak.pdf>

9. Відомості про апробацію результатів дисертації.

Основні положення та результати дослідження обговорено на засіданнях кафедри теорії і практики перекладу Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка і представлено на міжнародних та всеукраїнських конференціях, а саме: Всеукраїнській науковій конференції з міжнародною участю, присвячені 85-річчю від дня народження професора Дмитра Бучка «Українська філологія в контексті розвитку європейської наукової думки» (м. Тернопіль, 10-11 листопада 2022 р.); Всеукраїнській науково-практичній інтернет-конференції «Актуальні проблеми мовознавства та лінгвометодики в умовах війни в Україні» (м. Житомир, 21 лютого 2023 р.), XX Міжнародній конференції з актуальних проблем лінгвістичних досліджень «Мова, думка, людина», присвяченій пам'яті й з нагоди 95-річчя від дня народження доктора філологічних наук, професора Л.А. Лисиченко (м. Харків, 23-24 березня 2023 р.), Міжнародній мультидисциплінарній науковій інтернет-конференції «Світ наукових досліджень», (м. Тернопіль / м. Ополе, 21-22 листопада 2023 р.), XIII Міжнародній науково-практичній інтернет-конференції «Глухівські читання – 2023» (м. Глухів, 6-8 грудня 2023 р.), V Міжнародній науково-практичній конференції «Франкофонія в умовах глобалізації і полікультурного світу» (м. Тернопіль, 28 квітня 2023 р.), V Міжнародній науково-практичній конференції «Ціннісні орієнтири в сучасному світі: теоретичний аналіз та практичний досвід» (м. Тернопіль, 11-12 травня 2023 р.), IV Міжнародній науково-практичній конференції «Мова, освіта, наука сучасності: виклики

Вітяк, Ю. М. (2023f). Супербкладинка як особливий простір для паратексту. У *Глухівські читання – 2023* (с. 147–149). Глухів: Глухівський національний педагогічний університет імені О. Довженка. http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/31396/1/Vityk_Gluxiv.pdf

Праці, які додатково відображають наукові результати дисертації:

Вітяк, Ю. М. (2023с). Статус «діафана» як питання цінності автора і перекладача. У *Ціннісні орієнтири в сучасному світі* (с. 81–83). Тернопіль: ФОП Осадца Ю. В.

http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/30061/1/24_Vitjak.pdf

Вітяк, Ю. М. (2025с). Присвята як елемент інституційного фреймінгу повісті «Сніданок у Тіффані» Трумена Капоте. У *The most difficult problems of youth and ways to solve them* (pp. 190–192). Krakow. <http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/35188/1/Vitiak.pdf>

9. Відомості про апробацію результатів дисертації.

Основні положення та результати дослідження обговорено на засіданнях кафедри теорії і практики перекладу Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка і представлено на міжнародних та всеукраїнських конференціях, а саме: Всеукраїнській науковій конференції з міжнародною участю, присвячені 85-річчю від дня народження професора Дмитра Бучка «Українська філологія в контексті розвитку європейської наукової думки» (м. Тернопіль, 10-11 листопада 2022 р.); Всеукраїнській науково-практичній інтернет-конференції «Актуальні проблеми мовознавства та лінгвометодики в умовах війни в Україні» (м. Житомир, 21 лютого 2023 р.), XX Міжнародній конференції з актуальних проблем лінгвістичних досліджень «Мова, думка, людина», присвяченій пам'яті й з нагоди 95-річчя від дня народження доктора філологічних наук, професора Л.А. Лисиченко (м. Харків, 23-24 березня 2023 р.), Міжнародній мультидисциплінарній науковій інтернет-конференції «Світ наукових досліджень», (м. Тернопіль / м. Ополе, 21-22 листопада 2023 р.), XIII Міжнародній науково-практичній інтернет-конференції «Глухівські читання – 2023» (м. Глухів, 6-8 грудня 2023 р.), V Міжнародній науково-практичній конференції «Франкофонія в умовах глобалізації і полікультурного світу» (м. Тернопіль, 28 квітня 2023 р.), V Міжнародній науково-практичній конференції «Ціннісні орієнтири в сучасному світі: теоретичний аналіз та практичний досвід» (м. Тернопіль, 11-12 травня 2023 р.), IV Міжнародній науково-практичній конференції «Мова, освіта, наука сучасності: виклики

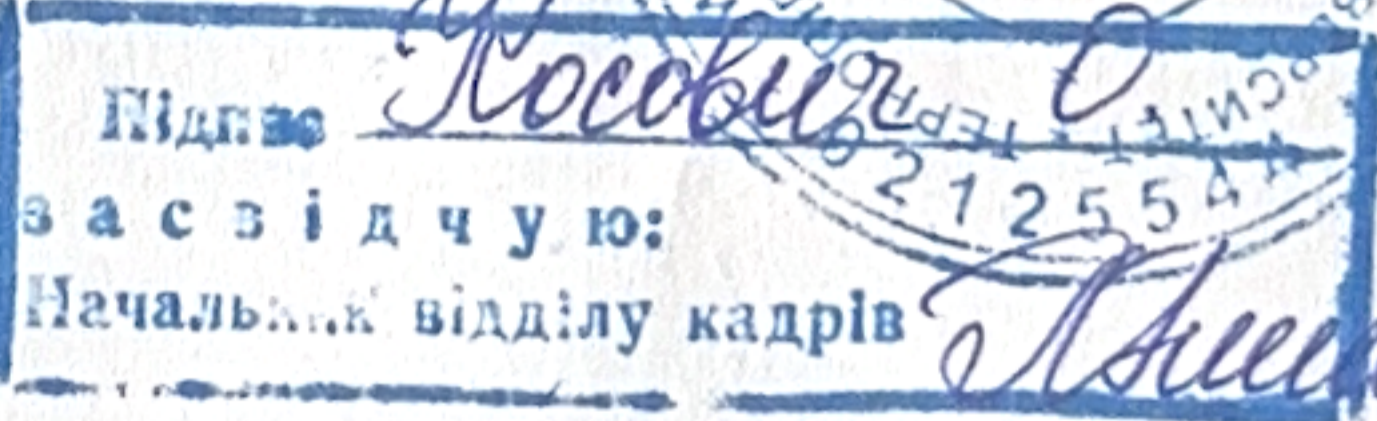
міжкультурної комунікації» (м. Тернопіль, 22-23 листопада 2024 р.),
III Міжнародній науковій та практичній конференції "The most difficult problems
of youth and ways to solve them" (м. Краків, 20-22 січня 2025 р.).

10. Відповідність змісту дисертації спеціальності, за якою вона подається до захисту.

За змістом дисертаційна робота Вітяка Юрія Миколайовича на тему «Семантико-прагматичні адаптації твору в параперекладі», подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 03 Гуманітарні науки зі спеціальності 035 Філологія, є завершеним, оригінальним, самостійним науковим дослідженням, що відповідає вимогам, визначеним наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 р. №40 «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» і затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії».

Голова засідання:

доктор філологічних наук, професор,
професор кафедри романо-германської
філології та професійної комунікації
Тернопільського національного
педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка

Ольга Косович

Підпис: *Косович О.*
з а с в і д ч у ю:
Начальник відділу кадрів *Михайло М. Кавалець*